

گزارش وقوع پمفیگوس در یک قلاده گربه ایرانی

بهارک اختردانش^۱، رضا خیراندیش^۲، مهیار حجازی^{۳*}، پرهام رضوی ابراهیمی^۴، علی شفیع پور

۱_ دانشیار گروه علوم درمانگاهی دانشگاه باهنر کرمان ۲_ استادیار گروه پاتولوژی دانشگاه باهنر کرمان ۳_ دانشجوی سال آخر دکترای دامپزشکی دانشگاه باهنر کرمان ۴_ دامپزشک بخش خصوصی

مقدمه و هدف: گروهی از بیماری‌های پوستی خود ایمن هستند که توسط درجات مختلفی از زخم، پوسته پوسته شدن، تشکیل تاول و پاسچول مشخص می‌شود. این بیماری‌ها پوست و گاهی غشاهای موکوزی را تحت تأثیر قرار می‌دهند. کمپلکس پمفیگوس در سگ و گربه غیر معمول است و تقریباً ۱/۶-۱٪ کل بیماری‌های پوستی دام‌های کوچک ارجاعی به درمانگاه‌ها را تشکیل می‌دهند. در این مورد بالینی بروز کمپلکس پمفیگوس همراه با آلودگی قارچی در یک گربه ایرانی مورد بحث قرار گرفت. **مواد و روش کار:** یک قلاده گربه ایرانی ۱ ساله ماده به کلینیک ارجاع شد. در معاینات اولیه ریزش مو در ناحیه پیشانی و اطراف گوش مشاهده شد. نمونه‌های پوستی جهت بررسی قارچی و انگل خارجی اخذ و به آزمایشگاه ارسال شد. با توجه به حضور اندوتریکس در لام میکروسکوپی، کشت قارچ انجام شد و درمان با گریزوفولون صورت گرفت. ۲ ماه پس از مراجعه اولیه عود مجدد ضایعات همراه با حضور زخم در محوطه دهانی و بالشتک کف دست به همراه موریزی وسیع تنه و دم مشاهده شد. برداشت بیوپسی جهت بررسی اختلالات اتوایمیون انجام و به آزمایشگاه ایمونوپاتولوژی ارسال شد.

نتیجه و بحث: با توجه به حضور اکانتولیز در لایه دانه دار و زیر لایه شاخی و تهاجم سلولهای تک هسته‌ای پلاسماوسل و نوتروفیل در محل اتصال اپیدرم به درم، حیوان مبتلا به کمپلکس پمفیگوس تشخیص داده شد که به نظر می‌رسد این اختلال خود ایمن در تأخیر بهبود حیوان از آلودگی قارچی نقش داشته باشد. درمان علامتی حیوان با تجویز پردنیزولون خوراکی، متیل پردنیزولون استات تزریقی آغاز گردید. پس از گذشت دو ماه در مراجعه بعدی علائم درماتوفایتوز بهبود یافته بود. **واژه های کلیدی:** گربه ایرانی، پمفیگوس، درماتوفایتوز

جداسازی انگل خارجی هتروئیکولیتیدوس (*Heteronchocleidus sp*). از آبشش ماهی زینتی گورامی کوتوله (*Colisa lalia*)

سارا مهدی زاده مود^{۱*}، پولین شهره^۲

۱_ گروه بهداشت و بیماریهای آبزیان دانشکده دامپزشکی دانشگاه سمنان ۲_ گروه بهداشت و بیماریهای آبزیان دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

مقدمه و هدف: شایعترین آلودگی های انگلی در ماهیان زینتی به مونوزن ها اختصاص دارد. مونوزن ها به دلیل عدم نیاز به میزبان واسط به سرعت در آکواریوم تکثیر نموده و باعث ایجاد جراحت در پوست و آبشش می شوند. این جراحات زمینه را برای ابتلا به سایر عفونت های ثانویه فراهم می نماید. انگل های مونوزن در آبشش به دلیل اختلال در عملکرد آبشش موجب نارسایی تنفسی می شوند.

مواد و روش کار: به منظور بررسی شیوع مونوزن ها در آبشش ماهی زینتی گورامی کوتوله (*Colisa lalia*) ۵۰ عدد از این گونه از مراکز فروش ماهیان زینتی اخذ و زنده به آزمایشگاه انتقال داده شد. در آزمایشگاه ابتدا گسترش مرطوب از آبشش اخذ و با میکروسکوپ نوری مشاهده گردید. سپس آبشش ها جداسازی و در پتری دیش حاوی سرم فیزیولوژی با استفاده از استریومیکروسکوپ به دقت بررسی گردیدند. مونوزن ها با استفاده از پیپت پاستور جدا و به لام انتقال یافته و با وسیله پیکرات آمونیوم رنگ آمیزی گردید. تشخیص با استفاده از کلید Bychowsky صورت گرفت.

نتایج و بحث: گونه ای از جنس *Heteronchocleidus sp*. شناسایی گردید. از ۵۰ نمونه ۸ عدد (۱۶٪) آلوده بودند و میانگین شدت آلودگی ۱۰-۱۴ عدد در هر صفحه آبششی بود.

واژه های کلیدی: انگل خارجی، آبشش، هتروئیکولیتیدوس، گورامی کوتوله